

[Arbejdsministeren]

virksomhedens side oplyst, at der ikke var behov for yderligere arbejdskraft.

Arbejdsministeriet kan henholde sig til disse oplysninger, idet man tilslutter sig arbejdsdirektoratets vurdering, hvorefter der på grundlag af det oplyste ikke kan rejses kritik af kontorets formidlingsvirksomhed.

Til *handelsministeren* (14/8 79) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren forklare det logiske i, at der ydes skatteydermidler i form af egnsudviklingsstøtte til virksomheder inden for jern og metal i Ringkøbing amt, når det i forvejen er helt umuligt for eksisterende virksomheder at skaffe den fornødne arbejdskraft, f. eks. svejsere?«

(Spm. nr. 1328).

Begrundelse.

Oplysningen om, at der for nylig er bevilget store lån og tilskud til virksomheder inden for jern- og metalområdet, fremgår af *Herning Folkeblad* den 10. august 1979.

Af *Brande Avis* den 8. august 1979 fremgår det af en halvsides annonce, at en enkelt virksomhed søger 25-30 nye medarbejdere. Yderligere ses en række annoncer fra firmaer, der mangler arbejdskraft. Af blot denne ene avis side fremgår i øvrigt, at der søges folk i mange brancher.

Generelt er der en meget stor mangel på arbejdskraft i Ringkøbing amt.

Besvarelse (20/8 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg kan oplyse, at der ikke ydes egnsudviklingsbistand til projekter, som indebærer personaleudvidelser, uden at der i hvert enkelt tilfælde foreligger en udtalelse fra arbejdsmarkedsnævnet for det pågældende amt, som sandsynliggør, at den for driften af vedkommende virksomhed nødvendige arbejdskraft vil kunne tilvejebringes.

Til *udenrigsministeren* (14/8 79) af:

Jørgen Junior (FP):

»Kan ministeren bekræfte forlydender om, at der for øjeblikket – på trods af eller måske som baggrund for bådflygtningedramaet – befinder sig 800.000 mennesker i vietnamesi-

ske fængsler og tvangsopdragelseslejre, og vil regeringen i bekræftende fald tage initiativer over for den vietnamesiske regering, udover hvad hidtil er sket?«

(Spm. nr. 1329).

Begrundelse.

Som bekendt har Danmark ikke standset støtten til igangværende projekter i Vietnam, ligesom der ikke internationalt har fundet en fordømmelse sted af forholdene i landet.

Da alt imidlertid tyder på, at det er rigtigt, at overtrædelsen af menneskerettighederne er langt grovere end de fleste steder, som Danmark gerne udsteder bandbüller over for, må det synes at være både selvmodsigende og hyklerisk, hvis vi godkender, hvad der sker i Vietnam, ved fortsat at yde økonomisk støtte.

I det tidligere ikke-kommunistiske Sydvietnam var der som bekendt mange politiske fanger, og den danske fordømmelse var utvetydig. I det nuværende »befriede«, kommunistiske Vietnam er antallet angiveligt 20 gange højere end før »befrielsen«.

I det svejtsiske ugeskrift *Intern-Informati-onen* (1979 nr. 31), der bringer oplysningerne, meddeles det videre, at cambodianske flygtninge har oplyst, at der er påbegyndt bosættelse af vietnamesere i de områder af Cambodia (Kampuchea), hvorfra befolkningen er flygtet eller er blevet udryddet. Såfremt ministeren vil kommentere disse oplysninger, skulle det glæde mig.

Besvarelse (22/8 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Regeringen er ikke i besiddelse af tilstrækkeligt sikre oplysninger, der kan bekræfte eller afkræfte de i spørgsmålet anførte forlydender. Efter det for udenrigsministeriet oplyste hidrører de pågældende forlydender fra en privat organisation, »Komiteen til forsvar af politiske fanger i Vietnam«, hvis formand er vietnameser og bosiddende i Paris.

Af Amnesty Internationals årsrapport for 1978 fremgår det, at antallet af personer i de såkaldte omskolingslejre (»re-education camps«) i Vietnam har svinget fra tid til anden. I februar 1977 oplyste den vietnamesiske regering, at antallet var 50.000, medens uafhængige observatører, væsentligst advoka-